

متن پرسش

سلام و رحمت خدمت شما استاد طاهرزاده: چند سوال مهم برای حقیر را مرحمت فرمائید لطفا: ۱. بین اولیای الهی و حتی معصومین دیده شده که گاهی به سوءظن ها توجه نداشتند. ولی در جاهایی هم دیده شده که برای رفع سوءظن مردم کارهایشان متفاوت شده است. حضرتعالی بهتر می دانید که این مسئله در منازل مختلف جلواتی دارد و گاهی خطرناک و مسئله باریک است. حقیر به ذهن ناقص رسیده که اگر اخلاص کامل در آن لحظه پیدا شد باید به حق توجه کرد و از رسوایی یا مسائل دیگر نترسید. آیا می توان دل به دریای حق زد؟ و در آن لحظات که گاهی فرصت فکر و توجه به حال ممکن است نباشد آیا می شود از قبل عازم شویم؟ ۲. اینکه نبی اکرم می فرمایند: «لَوْ أَنَّ الشَّيَاطِينَ يَحُومُونَ عَلَى قُلُوبِ بَنِي آدَمَ لَنَظَرُوا إِلَى مَلَكَوتِ السَّمَاءِ» اولاً این نظر به ملکوت، علاوه بر حفظ معنایش بر رستگاری کامل هم ناظر است؟ اگر بلی پس چرا دشمن ترین دشمن ما در اینجا دیده نمی شود؟ اگر احياناً بفرمایید که نفس هم شیطنت دارد و لذا خارج از شیاطین نیست گیج می شوم که دیگر جاها چرا شیاطین از نفس جدا شده اند؟ ۳. آیا دستور استخاره بصورت قرعه انداختن (مثلاً ده مورد از صد مورد) در روایات وارد شده است؟ (یعنی ذکری یا آدابی)

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. به هر حال برای کمک به افراد، رفع سوء ظن خوب است هرچند مشکلی از نظر خلوص نیت نداشته باشید. ۲. روایت فوق می فرماید در آن صورت انسان به باطن عالم یعنی ملکوت نظر می کند و لذا دیگر تسویلات نفس اماره که ما را به کثرات مشغول می کند، از تأثیر می افتند. ۳. نمی دانم. موفق باشید